

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ (ερωτηματολόγιο που απαντήθηκε από μαθητές/τριες)

Το πρώτο ερωτηματολόγιο απευθυνόταν σε μαθητές/τριες του σχολείου μας. Απάντησαν τόσο αγόρια, όσο και κορίτσια, σε ανάλογο ποσοστό (περίπου 50%), ενώ η πλειοψηφία των απαντήσεων αφορούσε κυρίως την πρώτη λυκείου με τις δύο άλλες τάξεις να μοιράζονται το υπόλοιπο ποσοστό.

1. Οι περισσότεροι μαθητές (7 στους 10) νιώθουν τυχεροί που ανήκουν στο συγκεκριμένο σχολείο και ασφαλείς στους χώρους του (8 στους 10). Ενώ, σχεδόν όλοι οι μαθητές/τριες (94%) δηλώνουν ότι δεν νιώθουν φόβο για τους συμμαθητές, κάτι που θα επέφερε την απουσία τους από το σχολείο περιστασιακά.
2. Όσον αφορά το περιεχόμενο που δίνουν οι μαθητές στην έννοια της βίας/του εκφοβισμού, παρατηρείται ότι αυτό δεν αφορά λεκτικά στοιχεία (ειρωνεία, προσβολές, απόρριψη), άρα, εξ αντιθέτου προκύπτει ότι αφορά κυρίως πράξεις (καταστροφή αντικειμένων, σεξουαλική παρενόχληση, σωματική βία κτλ), δηλαδή πιο "απτές" και ξεκάθαρες εκδηλώσεις βίας.
3. Τα περισσότερα περιστατικά βίας λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια του διαλείμματος (8 στο 10), ενώ λιγότερα κατά τη διάρκεια του μαθήματος (2 στα 10), σε περίσταση, δηλαδή, που υπάρχει παρουσία καθηγητή.
4. Σε ό,τι αφορά τον τρόπο αντιμετώπισης περιστατικών βίας από τους μαθητές- ως μάρτυρες- προκύπτει ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία (8/10) αντιδρούν είτε απευθυνόμενοι σε εκπαιδευτικό, είτε παρεμβαίνοντας οι ίδιοι, ενώ μόλις δύο στους δέκα είναι παθητικοί και αμέτοχοι παρατηρητές.
5. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι μαθητές (8 στους 10) δηλώνουν ότι δεν έχουν δεχθεί βία, ενώ από τους υπόλοιπους (2 στους 10), η συντριπτική πλειοψηφία δηλώνει ότι η βία που δέχτηκαν ήταν λεκτική- ψυχολογική με βασικό της αίτιο την εξωτερική εμφάνιση και σπανιότερα τη σχολική επίδοση.
6. Όσον αφορά τα θέματα της βίας, οι αντιδράσεις τους είναι, σε ανάλογο ποσοστό (4/10), είτε επιθετικές ως άμεση απάντηση στην επιθετικότητα που δέχονται, είτε με προσφυγή σε κάποιον διδάσκοντα. Ωστόσο, νιώθουν ότι λιγότερο μπορούν να βρουν στήριξη στη διεύθυνση του σχολείου και στους εκπαιδευτικούς (4 τους 10), ενώ περισσότερο στο συμμαθητές τους (6 στους 10). Πάντως, κοινή πεποίθηση μοιάζει να αποτελεί η άποψη ότι η ανοχή της βίας αποτελεί συνενοχή (8 στους 10).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ- ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

- Το σχολείο μας παρουσιάζει χαμηλά ποσοστά βίαιων και παραβατικών συμπεριφορών, κάτι που αντανακλάται στο αίσθημα των μαθητών (ασφάλεια, έλλειψη φόβου).
- Ακόμα κι αυτά τα περιστατικά αφορούν κυρίως ήπιες μορφές βίας (λεκτική, ψυχολογική)

- Τα περιστατικά αυτά συμβαίνουν, είτε στο προαύλιο (κυρίως), είτε μέσα στην τάξη.
- Οι μαθητές έχουν χαμηλό ποσοστό ανοχής στη βία ,αφού συνήθως αντιδρούν, είτε ως θύματα, είτε ως παρατηρητές, ενώ στο σύστημα αξιών τους η ανοχή είναι συνενοχή.
- Ωστόσο, θεωρούν βασικό τους στήριγμα τους συμμαθητές και πολύ λιγότερο τους εκπαιδευτικούς και τη διεύθυνση του σχολείου.

Άρα, ο τρόπος λειτουργίας του σχολείου τείνει να μην καλλιεργεί τη βία και την παραβατικότητα, αλλά φαίνεται να δημιουργείται κλίμα ασφάλειας και ομαλότητας.

Σε ό,τι αφορά τους εκπαιδευτικούς, πρόταση θα μπορούσε να αποτελέσει:

- Η καλύτερη και πιο ενεργητική εφημερία στο προαύλιο, έτσι ώστε να εντοπίζονται εγκαίρως τα περιστατικά των ήπιων -έστω- μορφών βίας.
- Η καλλιέργεια κλίματος άνεσης και εμπιστοσύνης, έτσι ώστε τα θύματα να προσφεύγουν περισσότερο στους εκπαιδευτικούς για την αντιμετώπιση των περιστατικών βίας.